

Far og sønn Norgesmestre

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Vi i den store medlemsmassen i SGK kan sole oss i strålende rik reflektert glorie. I tillegg til mengder prestasjoner i både lag og individuelt, har vi nå trolig nok en enestående ære i norsk golf: far Leif og sønn Ole Ramsnes har begge kongepokal som Norgesmestre i tillegg til to gullmedaljer hver fra Lag-NM.

FOTO: ELLEN JEPSON

Far og sønn med kongepokalene

Leif var bare 16 da han vant NM i 1977, og i både 1978 og 1980 var han med på å ta gull i Lag-NM. Ole spilte på gulllagene i 2011 og i 2013, og i fjor var han med på å ta sølv. For så å vinne NM i år. -Har dere premieskap og hyller over hele huset i Djupedalskroken?

Da ler de godt, begge to. Tvert imot: premier er stoppet godt unna, og Leifs kongepokal ble pusset nå, til fotosesjon, for første gang siden han fikk den i hus. Faktisk bestemte han seg den gangen han vant den at han absolutt ikke ville våkne hver morgen og se rett i konge-

pokalen, i hvert fall ikke før han var 50. Han tok den fram da han var 53.

Derimot nikker de til neste spørsmål, om de snakker golf til alle måltider når Ole er hjemme. Ja, det gjør de, men bare fordi det er gøy. Og bare de to. Mor og Ole har en annen agenda.

(forts. s. 2 og 3)

Ole var hekta allerede fra 5-års alderen

Leif: inn i kompismiljø

Leif vokste opp i Ragbakken, i det naturlige nedslagsområdet til SGK. Guttene der begynte med å lete etter baller, gikk caddy, spilte litt, og ble medlem via kompiser – det var en glidende overgang. - Vi som vokste opp rundt banen, gikk her hver dag. Blant juniorene var det todeling: de som var med foreldrene, hadde gjerne en annen tilnærming enn oss som nærmest bodde på banen, mens foreldrene våre ikke spilte golf. I Oslo Golfklubb var det annerledes, mens Sarpsborg, en klubb med en helt annen bakgrunn, hadde en kultur som var mer på linje med vår. Vi hadde et kjempegodt kompismiljø, forklarer Leif.

Ole: på banen hele dagen, hele ferien

Ole var fem år gammel første gang han var med på banen. Etter det var det ingen tvil. Mens hans to eldre søsken gikk på Fiks Ferrige Ferie om sommeren, skulle han aldri bruke tid på noe slikt. Foreldrene kunne slippe ham av i klubben tidlig om morgenen, og så var han der til leggetid, hele ferien. Han var seks da faren hadde lovet ham en is etter fullført runde, og gutten spurte om de ikke heller kunne droppe isen og så spille to hull til?

Da han var 9, fikk han lov å sykle til banen selv, men ikke før kl. 9.30 når morgenrushet var over. Da syklet han og Aksel

Ole var ikke store karen da han fikk treffe den store stjernen Suzann Pettersen under en turnering

Olsen sammen, og var mye på gamle 8:

- Det var gøyest, sykt kult, og vi hadde et flott miljø, sier Ole. Noen ganger, når han kom hjem etter lang dag på banen og så golf på TV, kunne han bli så ivrig at han bare måtte opp igjen og spille mer. Leif skyter inn at et godt kompismiljø er avgjørende, ikke minst fordi det kanskje er mindre kult å gå med foreldrene.

- Og vi må aldri undervurdere de enorme treningsmengdene som barna må legge ned mens de er små, spesielt i småspillet. De slår ikke kjempelangt, så det å stå på rangen og pælmø baller har kanskje ikke så mye for seg.

For Ole var første gang med elitetrening en virkelig «big deal», etter alle timene han hadde brukt på trening. I det hele tatt har Jan Egil Nærland vært avgjørende for ham: Jan Egil er mye mer enn en trener, han er også mentor.

Stort spenn i amerikanske colleges

Golf var det Ole ville, så langt tilbake han kan huske, og det å søke en golfplass på college i Statene var et naturlig valg. Da hadde han allerede vunnet selveste US Jr Masters, det siste året han gikk ved toppidrett på St. Svithun videregående.

Tre av klubbens første Norgesmestere i klassen for herrer samlet på ett brett: Svein Knudsen (t.h.) ble den aller første i 1971, så fulgte Per Berge (t.v.) i 1975 og i 1977 vant Leif Ramsnes (i midten) sin pokal.

- Hva med deg, Leif, kunne du ha tenkt deg noe slikt den gangen du sto der med kongepokalen?

- Det å spille college-golf og bli pro var ikke tema den gangen. Det var da Norge vant junior-EM at verden plutselig åpnet seg og unge spillere begynte å søke seg til college. Men her gjelder det å bruke tid og gå grundig til verks, for spennet mellom gode og dårlige colleges i Statene er mye større enn i Norge. En del stater har en slags «redneck»-kultur, hvor studenter kan risikere å gå på en smell: de får stipend, tenker konge! – og så viser det seg at opplegget ikke holder mål. Vi brukte mye tid på å finne fram til et godt college. Når du skal bruke fire år, må det være bra, og Denver – hvor Ole gikk – er en veldig bra skole.

Trenere kan være røffe

Skandinaviske spillere har godt ord på seg i USA, forteller Ole. - Mange amerikanere kan ta seg en øl på banen. Vi blander ikke idrett og alkohol; vi har en annen kultur og arbeidsmoral. Likevel kan vi bli røft behandlet av trenere: amerikansk stil er at hvis du gjør det bra, er det greit, men hvis du spiller dårlig, risikerer du å bli skjelt ut.

For Ole var årene i Denver veldig gøy. Han spilte mange gode baner i gode turneringer. Men hardt var det. Fra først av var han sjokka over de lange dagene: trening fra 06.00, så skole, så mer trening, middag 17.30, og deretter lekser. Det akademiske var bra. Han satset på business, økonomi og finans, og klassene var små. Men på toppen av vanlige studier kom 20 timer obligatorisk trening hver uke. Tre ganger i uka ringte vekkerklokka 05.10. Og hele regimet var ubønhørlig. Han sørget alltid for å ha god tid når han skulle spille turnering, men en gang var det så lang kø for heisen der de bodde at han kom ett minutt for sent: 08.01. Neste dag måtte han stille 06.00. Til gjengjeld fikk han omtrent alt det han ønsket av utstyr på college, fordi han var «valuable player». - Jeg har sikkert hatt 15 køllesett allerede, minst!

Om fem år

Leifs største stolthet er kongepokalen: - det er noe med å vinne et NM. Ole, derimot, tenker gjerne på neste turnering han skal spille.

Ole Ramsnes - stolt vinner av Kongepokalen - 39 år etter at pappa Leif tok sitt Norgesmesterskap.

Men innimellom har han faktisk et annet liv også. Kjæresten, som han traff via en dating app, bor på Klepp. Om hun også spiller? Vel, hun har golfkøller. Han er jo mye der når han er hjemme i Rogaland, men har Djupedalskroken som base fordi det ville ha vært penger ut av vinduet å ha en leilighet når han er så mye på farten. Ole kan være vekk i ukevis og blir sliten mellom mye reising, golf og fysisk trening. - Et dårlig hull, litt motgang når du er langt hjemmefra, tapper deg. Men så er det kongefølelse når det går godt!

-Hvor er du om fem år?

-Drømmen er Europa-tour, eller PGA, det er der du må være. Men veien til Europa-touren er tøff. Det er mange gode golfere der, og nivået er nok bedre enn jeg så for meg. Vi har sett en klar bedring de siste fem årene, det har nok noe å gjøre med at så mange drar til college. Over 1000 spillere melder seg på om høsten, og 25 kommer med. Det gjelder å spille

seg oppover: de fem beste i Nordic League rykker opp til Challenge Tour. Du kan aldri leve ok av Nordic og Challenge; bare de beste 10 tjener bra der. Men for dem som kommer opp til Europa-tour, er det greit. Selv om du langt fra kan sammenligne med livet i PGA, hvor folk blir hentet i fine biler og får caddy. I Skandinavia går det noenlunde greit med utgiftene. Når tre til fem spillere leier sammen, kan de slippe med 1000 kroner hver for å bo i fem dager. Men dyrt blir det likevel, og slitsomt. Ole er imponert over hvordan Eirik Tage har holdt ut, og til og med har spilt 12 uker i strekk en gang. Ved siste sjekk lå Tage på 66. plass i Challenge Tour. -Jeg må nok innse at det er en sjanse for at dette ikke vil gå. Men fordi jeg har min Bachelor-grad, har jeg litt mer ro på satsingen! Sier den unge mannen som er iført skjorte med «Team Norway Golf» på, belte med kraftig markert Denver-logo, og cap fra sponsor Callaway.

Hva jobber styret med for tiden?

Mens vi golfere nyter en god bane og pleier vårt handicap, tenker styret på fremtiden. For styrearbeidet går ufortrødent videre. I styreleder Odd Engelsgjerds verden kan man kose seg litt med de mål som er nådd. Og etter det setter han seg nye mål og starter nye aktiviteter. Status quo er han ikke fornøyd med. Man kan alltid bli bedre. Så også i Stavanger Golfklubb.

I styret jobbes det for tiden med en ny strategiplan som skal lede klubben gjennom fireårs-perioden fra 2017 til 2020, og med perspektiver videre fremover.

- Hvilke fritidsaktiviteter tror du blir etterspurt i 2025 eller 2030? spør Odd Engelsgjerd entusiastisk. - Det eneste vi vet, er at Stavanger Golfklubb vil ligge der den ligger i dag. Og muligens at de aller fleste av medlemmene i 2030 er medlemmer allerede i dag. Men hvordan være like attraktive, eller enda mer attraktive enn i dag? Det er det store spørsmålet. Og vi kan ikke vente i fem til ti år før vi prøver å svare. Vi må begynne planleggingen i dag. Derfor diskuterer vi dette i styret.

På årsmøtet for 2016, som vil bli arrangert i månedsskiftet januar/februar 2017, kommer Strategiplan for Stavanger Golfklubb 2017–2020 på agendaen. Medlemmene vil da bli invitert til å gi sine innspill. La oss se litt nærmere på hva styret bruker som input til planprosessen.

Den forrige Strategiplanen for Stavanger Golfklubb strakte seg fra 2011 til 2016. Nå er styret i full gang med den nye Strategiplanen 2017–2020, og medlemmene skal bli invitert til å komme med innspill.

Den viktige beslutningen om å bygge nytt aktivitetshus fikk medlemmene stemme over på et ekstraordinært årsmøte i november 2014. Odd Engelsgjerd informerer årsmøtet i forkant av avstemningen.

STATUS: Det står rimelig bra til med klubben!

Etter store investeringer de siste årene både i bane, og nå sist i bygninger, er det en glede å melde at vi har kontroll på regnskap og cashflow. Begge deler blir selvsagt lagt fram for årsmøtet. I tillegg vil styret også legge fram byggeregnskapet for Sagen-huset og rehabiliteringen av det gamle klubbhuset.

For de som husker det, ble det for et par år siden gjennomført en spørreundersøkelse blant medlemmene om klubben og dens fremtid. Mange gode tilbakemeldinger ble gitt. - Det viktigste med disse er ikke at de blir opplest og vedtatt, men at det blir gjort noe. På neste årsmøtet vil det bli foretatt en gjennomgang av tilbakemeldingene, hva som er gjort og hva som planlegges å gjøre de neste årene.

Til tross av svært mye regn både i juli og august er banen i fantastisk stand, godt hjulpet av et streif av "indian summer" i september. Når vi i tidligere sesonger fikk mye nedbør, forårsaket dette ofte oversvømmelser på banen. Mange av oss har ennå i friskt minne de store vannmengdene, bl.a. på hull 16 i august 2013.

Ser vi utover klubben og på hvordan det står til med golfinteressen i Norge, observerer vi at sporten arbeider i motbakke. Interessen for golf er dalende, noe som gir seg utslag i færre medlemmer og dermed – siden medlemskontingenten er den største inntektskilden for klubbene – mindre inntekter. Det gjelder også for greenfee. Det betyr også at konkurransen om medlemmene blir tøffere. Ikke bare mellom golfklubbene, men golfen mot alle typer fritidsaktiviteter. Vi må rett og slett alltid jobbe for å bli mer attraktive. Så langt i år kan vi heldigvis melde at medlemstallet i klubben holder seg på ca. 1.700. Samtidig er det gjort vedtak på årsmøtet om at antall medlemmer kan heves til 2.000. Det vil ha stor betydning for klubbens inntekter. Det er på denne bakgrunn at nye medlemmer 2016 inviteres til å spille resten av sesongen gratis med bare å betale innmeldingsavgift.

Det jobbes utrolig godt i de ulike komiteene. Damekomiteen har tatt grep og endret på arrangementene, med stor suksess og enda flere aktive damer. Mye godt arbeid er også lagt ned med endringer i oppleggene for bl.a. Rekruttering og Trivsel, seniorer og Junior elite.

Sist, men ikke minst; det sportslige. Vi kan skilte med en god og lang skryteliste:

- Elite damer tok sølv i NM Lag.
- Elite herrer tok sølv i NM Lag.
- Junior NM: Vi fikk tre spillere, Ruben Pettersen, Tomas Helgø og Petter Songe Møller blant de fem beste.
- Ole Berge Ramsnes vant NM Herrer
- I Junior NM Lag fikk vi sølv. Med på laget var Ruben Pettersen, Tomas Helgø, Petter Songe Møller, Lars Vassbø og Jens Mathias Arnesen.
- Vi har fire herrer som spiller profesjonelt: Eirik Tage Johansen, Ole Berge Ramsnes, Sondre Erevik Ronold og Aksel Kristoffer Olsen.
- Vi har fem ungdommer som går på college i USA for tiden: Katerina Jæger, Marthe Wold, Renate Grimstad, Petter Mikalsen og Petter Songe Møller.

Dette var en oppsummering av hva vi har i 2016. Statusen gir først og fremst en god følelse. Vi kan være stolte av hva som er gjort og den positive situasjonen klubben er i. Og det er et utmerket utgangspunkt for å drive klubben videre. På den andre siden har vi en hovedutfordring: Hvordan fortsetter vi den gode utviklingen for klubben og medlemmene? Det gjelder utvikling av baneanlegg, bygninger, administrasjon og ikke minst tilbud til medlemmene.

Planer videre

Organisasjonen styrkes. Markedssjef Terje Haukelid sluttet som kjent i september 2016 etter å ha tjent klubben i 12 år. Ny markedssjef er ansatt (se side 16 og 17). Det er mulig at arbeidsoppgavene kommer til å bli noe endret. Trener Are Friestad er nå fast ansatt i klubben etter å ha drevet sin pro-virksomhet på freelancebasis. Sammen med resten av teamet i administrasjonene står vi nå godt rustet til å drive klubben videre.

Oppgradering av bygningsmassen foreslås å fortsette. Det arbeides i øyeblikket med planer om å forlenge terrassen utenfor restauranten og innglasse denne for å lage det lunere og mer trivelig. Samtidig kan trallerommet utvides. Vi har i øyeblikket ca. 60 personer på venteliste for tralleskap. I tillegg har vi behov for P-plass til klubbens fire golfbiler. Jærhuset trenger sårt en rehabilitering. Det gjelder både tak, kledning og vinduer. Planer for dette vil også bli tatt opp på Årsmøtet.

Tidligere var vårt tidsperspektiv for golfaktivitetene fra april-mai til regn og mørke tok over i slutten av september. Nå tenker vi aktiviteter i klubben hver dag, hele året. Hvordan lage klubben attraktiv for alle medlemmene hver dag, hele året?

Et første skritt med inne-aktiviteter tok vi i fjor da vi gikk til innkjøp av golfsimulatoren. Så langt har det vært en suksess. Skal vi utvide tilbudet, og i tilfellet, med hva?

Økonomi og ideer setter grenser for hvordan vi kan utvikle klubben videre. Dette er faktorer som vi på mange måter kan påvirke selv, mens det er en rekke andre faktorer vi ikke kan påvirke. Bl.a kommer bydelen Madla til å bli utviklet videre med nye boligområder både på Revheim og Sunde, og disse vil ha kort avstand til klubben. Flere mennesker vil altså bo i gåavstand til klubben. Hvordan kan vi utnytte dette til vår fordel? Samtidig vet vi at både juniorer og seniorer i stadig større grad blir påvirket av andre fritidsaktiviteter. Hva kan vi gjøre for at interessen for golf og Stavanger Golfklubb ikke reduseres, men tiltar i årene som kommer?

Og ikke minst, hvordan er sponsormarkedet i 2030? I øyeblikket lider vi litt av dårlige tider innen olje og gass. Tiden er inne for å se mot andre inntektskilder. Hvilke disse skal være er ikke lett å se i dag. Dette er utfordringene som styret arbeider med og som du vil bli invitert til å diskutere på det kommende årsmøtet.

Spennende. Ikke sant?

Med den flotte banen, det nye Sagen-huset og ombygd klubbhus har vi allerede et fantastisk anlegg som med diverse oppgraderinger bare kan bli finere.

Juniormiljøet: både bredde og topp skal blomstre

I tråd med NGFs ambisjoner er vi i Stavanger Golfklubb også opptatt av rekruttering, ivaretagelse og utvikling i vårt arbeid med Junior og Elitespillere. Disse begrepene må henge sammen, og vi må sikre at spillerne som finner veien til klubben, kommer inn i et miljø der de blir ivaretatt og kan utvikle seg i tråd med den enkeltes interesser og ambisjoner. Vi ønsker å skape et juniormiljø der både bredde og topp blomstrer.

For å rekruttere helt nye spillere er Veien til Golf (VTG) og Sommerskolen de viktigste tiltakene. På VTG ser det foreløpig ut til at deltagelsen er på omtrent samme nivå som i fjor. Sommerskolen i begynnelsen av ferien traff godt, med god deltagelse i år. Derimot var det noe lavere deltagelse mot slutten av juli. Alt i alt er vi ganske fornøyd, men vi i Junior- og Elitekomiteen tror likevel at det er mer å hente på å gjøre tilbudet enda bedre kjent.

Det å ta vare på spillerne etter fullført VTG er like viktig som å rekruttere nye.

Det er ingen tvil om at Are Friestad har lyktes med å skape et aktivt miljø i de yngste klassene. Konkurransen med fotball og andre aktiviteter er fortsatt stor, og det vil alltid være noen som faller fra. Men vi har nå fått en stor og stabil gruppe unge spillere, både jenter og gutter, som har spilt i to-tre år og virkelig begynner å oppleve fremgang i form av handicapnedskrivning og resultater. Dette ser vi tydelig på de populære Juniorscramblene der de som tidligere var yngst på laget, nå rykker opp som erfarne spillere og gode forbilder for de nye som kommer til.

Også tenåringer kommer til

Våre oppgaver handler ikke bare om å rekruttere de aller yngste. Vi ser også at en del ungdommer tidlig i tenårene begynner med golf etter å ha startet opp med andre idretter. Noen av disse har store ambisjoner og satser 100%. Andre ser på golf som en trivelig og sunn hobby, men uten ambisjoner om å satse helt mot toppen. Alle kan passe inn hos oss, på ulik vis. Uansett ambisjonsnivå har vi med vår gruppeinndeling en plass til alle juniorer.

En stor skare av unge og eldre juniorer møtes til fredags-scamble og påfølgende sosialt samvær med pizza og taco. Junior og Elitekomiteens Steinar Tønnessen (t.v. nederst) og Torbjørn Næss (2. rekke t.h.) holder troppene sammen og sørger for organisering og sammensetning av gruppene. Foto: Ellen Jepson

Den nye puttegreenen er en flott arena for trening og læring. Are Friestad har et utall av varierte øvelser som fenger de unge golf-spirene. Foto: Ellen Jepsen

Golf blir morsommere dersom man kommer seg litt rundt omkring. Det er derfor gledelig at vi i år har opplevd rekorddeltagelse på Narvesen Tour som, i tillegg til Stavanger området, er blitt spilt på Haugaland, Jæren, Ognå og Kvinesdal. Med 40-60 deltagere snakker vi om en dobling på bare noen få år.

Sagen-huset: nytt samlingssted

Et nytt tiltak i år var en kombinert treningssamling og felles innspillrunde på Solastranden dagen før Narvesen Tour. Til tross for litt kort varsel og noe rufsete vær vil vi med ca. 20 unge konkludere at dette var svært vellykket både sportslig og sosialt.

Nå som sesongen går mot slutten, vil vi i Junior- og Elitekomiteen ta med oss alle erfaringene og gjøre vårt beste for å utvikle tilbudet ytterligere til neste år. Og kanskje vi kan bli enda bedre på informasjon og markedsføring for å nå ut til enda flere. I mellomtiden er vi glade for puttegreenen og simulatoren i Sagen-huset. Ser vi dette i sammenheng med en forhåpentligvis snill vinter, kan vi nå si at golf for alvor har blitt en helårsidrett. Erfaringen fra i fjor vinter er at Sagen-huset blir et naturlig samlingssted, der golftrening og sosialt går hånd i hånd.

Klar for Juniorscramble, fra. v.: Ingrid Friestad, Rikke Nordvik (bak), Solveig Næss og Mina Sundt (foran).

På bildet fra. v.: Tor Davis, Jo Faltinsen Kaspersen, Aron Berhane og Filip Eide.

Taco-kos og premieudelig etter Juniorscambelen er meget populært.

Foto: Torbjørn Næss

Foto: Torbjørn Næss

Ny giv for Onsdagslicen

Onsdagslicen var bortimot en hemmelighet, et opplegg hvor det kunne være flere ledere enn spillere med. Folk visste simpelthen ikke om dette tilbudet. Men i fjor tok interessen seg opp, og i år rapporterer lederne om en helt ny giv. Og det er viktig, for dette er en strålende hjelp til å få spille på banen, få gode råd, og bli litt kjent med både den og med andre spillere.

En entusiastisk gjeng er klar for en kjekk runde i den fine høstsola. I midten øverst står lederne Jan Helge Hansen og Tone Arild, og foran (nr. 3 fra høyre) sitter Inger Mydland.

Onsdagslicen blir arrangert annenhver uke gjennom sesongen. Klubben setter av plass på spilleplanen, slik at deltakerne garantert kan spille 9 hull etter arbeidsdagen. Ideen er at dette skal være et tilbud til nye spillere, en slags åpning inn i klubbmiljøet. Mange av deltakerne er nybegynnere, forteller Tone Arild - en av de fire faste og erfarne lederne. Vår pro Fraser Mudie anbefaler slicen til folk som har gått på nybegynnerkurs. Andre kan være golfere som ikke har spilt på en stund. Alle aldre kan ha glede av dette, og faktisk har nok aldersspennet vært helt fra 30 til 70 denne sesongen.

- Hvordan melder man seg på?

- Det henger liste på en tavle i Sagenhuset, hvor folk kan skrive seg på. Men det går også greit å sende en epost til en av oss fire ledere: sjefen Inger Mydland og Tone Arild, Jan Helge Hansen og Tor Øyvind Fiskå.

- Og hvordan forløper selve arrangementet?

- Når spillere melder seg på, kan de velge mellom å spille Stableford eller delta i en Texas scramble gruppe; det vil si at alle spiller hele veien men bruker bare den beste ballen etter hvert slag, slik at det ikke blir press på noen. Stableford-spillerne konkurrerer ikke seg imellom, men med seg selv, fordi det er folk som gjerne vil ned i handicap.

- Hva koster det å delta?

- Hver spiller betaler 30 kroner for runden, og alle får kaffe og kake etterpå, sponset av klubben. Så avslutter vi med å trekke lodd om hvilken scramble-gruppe som skal få hver sin ball - ofte en gjev en med klubblogo på.

Både innslag i Røffen og informasjon på klubbens nettsider har bidradd til å spre interesse. Denne sesongen har det gjerne

vært så mange deltakere at de fire lederne har måttet få forsterkninger. Selv kan de ordne opp med 16 deltakere. Da er det fire i hver gruppe slik at lederne bare går med, uten å spille selv. To ekstra hjelpere har stilt opp, Berit Gilje og Gunvor Grundstad, og håpet er nå at enda flere kan tenke seg å bidra til Onsdagslicen.

- Dette er det meningsfylt å delta i og bidra til, understreker Tone Arild. - Så vidt jeg vet, er det bare i vår klubb at vi har et slikt spesielt opplegg for rekrutter og nye medlemmer!

Ledernes epostadresser:

Tone Arild: tonearild@yahoo.no

Inger Mydland: Inger.mydland@lyse.net

Øivin Fiskå: tof@bate.no

Jan Helge Hansen Hansen:
j-h-hans@online.no

Klubbmesterskapet - FLOTT og VÅTT!

Det VÅTE sto værgudene for. De sørget for at banen i natte- og morgentimene før begge turneringsdagene fikk en behørig dose regn – på en bane som fra før av var ganske så stinn med væte. Det FLOTTE sto solen for, som etter å ha vist seg glimtvis første dag, slo til for fullt søndagen og skapte en helt nydelig ramme rundt et ellers perfekt gjennomført arrangement.

Stille på tee! Turneringskomiteens trofaste starter og altmuligmann, Leif Surdal, fikk de ca. 80 spillerne under årets KM trygt ut på sine respektive runder.

En køllelengde

Turneringsledelsen, bestående av Nina Middelthon og Leif Surdal, var minst like spente på været som spillerne. Det er vesensforskjell på både å spille og administrere en turnering med et så stort startfelt i dårlig vær, kontra det som heldigvis viste seg å bli værstaust for KM-helgen. Men Leif slet med søvnen natten før turnering mens han hørte på den ene kraftige bygen avløse den andre. - Jeg måtte foreta en liten baneinspeksjon i 7-tiden, og da rant det vann i store pytter på hele den flate delen på atten, forteller Leif. Der og da bestemte han at spillerne skulle få lov til flytte på ballen med en køllelengde på fairway – begge dager. - Et år var det så vått at vi måtte gi lov til dette også i bunkerne og i røffen, men så gale var det heldigvis ikke denne gang, sier Leif.

Da det fra morgenen av klarnet opp, gikk spillet, tross den litt tunge banen, veldig greit. De mange timene banemannskapet hadde lagt ned for å presentere en finest mulig bane, var ikke forgjeves. Spesielt greenene fungerte veldig bra og sto seg godt gjennom to dager med intens bruk.

Lang dag for noen

Alle gruppene kom seg greit rundt, bortsett fra herrerne, som på runde to sent på ettermiddagen, ble utsatt for en særdeles kraftig byge. - Vi måtte gjemme oss under trærne i over et kvarter – det var umulig å putte i regnet som bare høyljet ned, forteller en spiller. Heldigvis var bygen kortvarig, men det ble nesten kveld før siste herregruppe var ferdig. Den våte banen med redusert rull satte også sitt preg på spillet og scoren. En del baller ble plagget og forsvant regelrett i pytter og gjørme, og det ble brukt en god del tid på leting etter forsvunne baller.

De lengste dagene hadde uten tvil turneringsledelsen. Her får Nina Middelthon seg en velfortjent kroneis mellom slagene.

Ny klasseinndeling?

Det har vært litt diskusjon om klasseinndelingen i KM. Betegnelsen "senior" starter ved fylte 50 år, og det er to seniorklasser, en for 50–65 år og en for 65 år+. Noen mener at det med fordel kunne være inndelt annerledes; en klasse for 50–60 år, en for 60–70 år og en for 70+. Det er tross alt forskjell på en 50-åring og en 65-åring i prestasjonsevne, og kanskje flere ville melde seg på hvis de enkelte klassene var mer skreddersydd. Samtidig sier Leif at det da kunne bli problemer med å avvikle turneringen.

- Vi kan risikere å ha spillere på banen til langt på natt, sier han. - Faktisk så er det akkurat så vidt vi klarer å avvikle med dagens antall, som har økt gradvis de siste årene. Dette til tross for at damene nå bare spiller en runde pr. dag, mens herrerne fremdeles må spille to runder lørdag og en runde søndag. For ikke så mange år siden måtte det spilles to runder hver dag i både herre- og dameklassen. - Hvis det bare blir spilt en runde i herreklassen lørdag, kunne vi muligens presse inn flere spillere, sier Leif, - men det vil likevel bli en lang dag søndag.

Det synes som om ca. 80 deltakere, som ved årets KM, er et passe antall. - Det som holder noen fra å melde seg på, sier Nina, er at det ikke spilles stableford, men slag, der jo alt teller. Det kan for mange være uvant og kanskje litt skremmende. Derfor synes hun det er prisverdig at det er noen av damene som deltar bare for å delta, vel vitende om at de ikke kan nå opp. - Dette er veldig kjekt i og med at det er så få som starter i dameklassene, sier Nina. Totalt var det 19 damer som var med i KM, mot 60 herrer.

Mye som skal ordnes

Det krever inngående kunnskap om både Golfbox og logistikk når nesten 80 KM-spillere skal stille til start over to dager. Mange klasser og mye å holde greie på! Heldigvis har Nina og Leif mange års erfaring med store turneringer, Nina som turneringsleder og Leif som starter (og altmuligmann) og de to har, som alltid, stålkontroll. Leif får alle til start, mens Nina tar seg av det meste av scoreregistreringen. Ellers så hjelper de hverandre der det trengs. Så må det sies at det nye turneringsrommet i Sagen-huset fungerer svært godt. Startlister og resultater kommer formelig trillende ut som perler på en snor med de nye fasilitetene.

En ny trend?

Uten å ha "vitenskapelig" belegg for det, ser det ut som det har skjedd en endring i fordeling av aldersgruppene i de ulike

klassene. Årets KM viser at senior-klassene for begge kjønn nå er større enn herre- og dameklassene. Dette er egentlig ikke overraskende. Det peker på at den totale medlemsmassen stadig blir eldre og spillerne forskyves opp i klassene som årene går. - Det gjelder nå å få rekruttert nedenfra, sier Leif. Og det er å håpe at en god strategi for rekruttering av nye medlemmer kan sørge for at det blir enda flere å fylle på med i den yngste klassen. Samtidig er det positivt at vi har så mange spreke seniorer som stiller opp og som spiller god golf, like opp i 70-80-90 års-alderen. Vi er likevel avhengig av at nye og yngre spillere kommer til, ellers forvitrer klubben.

Premiering på Årsmøtet

Det ble også i år kåret klubbmestre i de diverse klassene (se neste side). Det er forøvrig kun vinnerne av klassen Dame/dame jr. og Herr/herrer jr. som får sitt navn gravert på premietavla i gamlehuset. Det er disse som tradisjonelt står for de beste rundescorene. Premiene vil bli delt ut på Årsmøtet. Dette har blitt en tradisjon som bidrar til å understreke at klubbmesterskapet er den aller gjevreste medlemsturneringen i klubben.

Årets KM har vist at denne turneringen, med tradisjoner langt tilbake til klubbens begynnelse, har en sterk standing og fremdeles oppleves som attraktiv å delta i. Vel blåst til turneringsledelsen og alle spillerne!

Kjære leser

AV RØFFEN-REDAKTØR NINA TJOMSLAND

Denne høsten er annerledes. Vel går den egentlige golfsesongen mot slutten, men 2016 er året da vi på ny kan glede oss over en viktig bedring i klubblivet: i Stavanger Golfklubb er golf nå en helårsaktivitet.

Våre forholdsvis grønne vintre har alltid gjort det mulig å spille oss gjennom de mørke månedene. Mens mesteparten av golf-Norge er dynget ned i snø og is, inviterer utslagsmatter og vintergreener oss til friske runder. Moderne golfantrekk har for lengst gjort slutt på tidene da vi ble gjennomvåte inni regntøy, og vannet steg i skoene. Dessuten har vanntette bager frigjort oss fra uendelig putl med overtrekk og knapper og bånd og rufselåser, med våte og glatte og stive hender.

For første gang er dette bildet nå utfyllt av mulighetene i Skagen-huset. Juniorer og elite-spillere har for lengst tatt underetasjen i bruk både sportslig og sosialt. Å ha både driving range og puttegreen tilgjengelig under tak, betyr at vi alle kan bruke vinteren til å – forhåpentligvis – ikke bare vedlikeholde, men også finpusse våre ferdigheter før vårsesongen starter for fullt.

Helårsanlegget kan opplagt fungere som møteplass for alle grupper og alle aldre spillere.

Å propos møteplass: her er Golfbox ganske enkelt et genialt redskap. Ingen medlemmer trenger å føle seg utenfor. Dersom det kan være vanskelig å finne kjente som kan og vil spille til en viss tid – eller man simpelt hen har lyst til å treffe nye mennesker – er det jo bare å gå inn i Golfbox og melde seg på der det er plass sammen med én eller flere andre. Jeg kan garantere, av egen erfaring, at dette er en strålende oppskrift.

Da gjenstår bare å ønske oss alle en god – og aktiv – vintersesong.

Fra Vennesla: Bor på hybel for å gå på skole

Nybakt klubbmester junior, Mats Ege, 16 år (t.h.) og klubbkamerat Tor Davis Forgard, 15 år, begge fra Vennesla GK, har flyttet hjemmefra og bor på hybel i Ragbakken mens de går på Wang v.g. skole. Begge er medlemmer i SGK som de kjente til fra diverse turneringer. De ble tiltrukket av det store og gode juniormiljøet i klubben, og dette var også avgjørende for skolevalget. Guttene har blitt veldig godt mottatt i klubben, og roser det inkluderende miljøet og de gode treningsmulighetene. - Det er helt fint å bo på hybel, og både matlaging og det å komme seg til skolen i rett tid går ganske greit, påstår de. Pasta, fiskekaker, kokte poteter og egensmurt niste sørger for "fuel" til skole og trening.

- og her er klubbmestrene (m.fl.) 2016:

KM Herrer/junior:

Med tre stødige runder på hhv 71-73-70 (+1) tok Magnus Jepson (midten) sin 5. klubbmestertittel. Neil Fraser (t.v.) tok 2. plassen (+11), og junioren Mats Ege (t.h.) kom på 3. plass (+16).

KM Herrer senior:

Disse staute herrene gikk ut i lederball, og Dagfinn Klovning (t.h.) vant knepent over Arve Pedersen (t.v.), mens Tore Tollefsen (i midten) endte opp med en respektabel 3. plass.

KM Damer senior +65:

At golf bidrar til å holde oss i form, er årets representanter for klassen over 65 år gode eksempler på. En meget glad og overrasket Tone Arild (t.v.) vinner dameklassen og blir gratulert av Turid Tunge som ble nr. 3. Tove Hognestad (eget bilde) ble nr. 2. I herreklassen gikk Bernt Malmo (t.h.) av med seieren, og Kjell Willy Steine (t.v.) kom på 2. plass. 3. plassen var det Sverre Håkon Hodne som tok (han er ikke med på bildet).

KM Herrer senior +65:

Sprekeste?

Dagens sprekeste benklær satt på en virkelig veteran, Tore Helliesen som ble pensjonist for ca 15 år siden.

KM Damer/junior:

Juniorene Ingrid Friestad (t.v.) og Rikke Nordvik lå likt etter to runder, og det måtte omspill til. Rikke (t.h.) ble klubbmester etter at det hele ble avgjort på hull 1.

FOTO: TORBJØRN NÆSS

KM Damer senior:

Uslåelige Solfrid Foseide (t.h.) tok nok en KM-seier, denne gang i seniorklassen. 2. plass til Kjersti Jæger.

- Fortsetter det gode arbeidet utover høsten

Vi går mot slutten av høstsesongen og kan se tilbake på en bane som har hatt meget god standard så langt i år. Mange er nok enig i at banen bare blir bedre og bedre for hvert år – og det kan vi takke et godt banemannskap med sjefsgreenkeeper Frode Jørmeland for.

De fleste av oss har vel erfart at det går lettere å få ballen ut av bunkeren med den nye sanden, men så elegant som Mats Forgaard gjør det på atten under KM, er det ikke alle fornt å klare. Sanden var søkkvåt etter kraftige regnbyger, men ballen lander fint på greenen og Mats setter putten for en par.

Gode tilbakemeldinger på bunkrene

Noen av de større oppgavene som banemannskapet hadde på arbeidsplanen i vinter og vår, var å renovere de 37 bunkrene som finnes spredt omkring på banen. - Vi er godt fornøyd med det arbeidet som er gjort, og tilbakemeldingene er positive, sier Frode. - Selv om det var en god del sand i starten, så begynner den nå å sette seg og vil bli mer kompakt etter hvert. Raking er en forutsetning for å få sanden likt fordelt i bunkrene. Frode forteller at de kommer til å prøve ut en ny type rake neste år, en som ikke tar så mye sand med seg. Litt av frustrasjonen hos enkelte medlemmer er kanskje forårsaket av at det er for mye sand langs bunkerkanter og -vegger, slik at ballen plugges seg unødige dypt ned. - Bunkrene skal tross alt være et hinder, så noen utfordringer må det være, sier Frode. Men bunkrene bør likevel ha et gjennomgående likt preg, og en ny type rake kan

bidra til å få dette til. Samtidig må det presiseres at spillerne må prøve å rake så jevnt som mulig i bunkeren slik at de ikke tar med seg all sanden opp mot kanten.

Lite sykdommer i år

Frode er godt fornøyd med greenene så langt i sesongen. Det har hittil kun vært to sykdomsangrep, men på hull tretten og femten har det vært for mye tunrapp, og denne må bekjempes. - Ellers så fortsetter vi med klipping, lufting, dressing og skjæring som før. Vi endrer ikke rutinen nå som den er godt innarbeidet og vi ser gode resultater, sier Frode.

Nedslagsmerker

Frode anmoder fortsatt alle på det sterkeste til å reparere nedslagsmerker på greenene. Dette blir desto viktigere utover høsten og vinteren når greenene blir mer utsatt for fukt og er mindre robuste. Dessverre er det mye slurv blant spillerne, så vi må fortsette med å minne hverandre på å ta minst to nedslagsmerker hver. - Om du ikke finner ditt, så ta to andre!

Effektiv grøftesplyemaskin

På banemannskapetets liste over gjøremål for høsten og vinteren er rensing og spyling av grøfter høyt prioritert. Over hele banen er det et nettverk av gamle og nyere grøfter og drenerør. Disse har som oppgave å drenere og frakte bort væte og regnvann slik at det ikke blir stående i overflaten. - Vet dere hvor alle disse grøftene befinner seg, spør vi. Frode ler. - Nei, det skjer ofte når det dannes fuktige partier at vi bare må grave og håpe på at vi treffer på den tette grøften, sier han. Det er forståelig at grøftene ikke alltid er så lette å lokalisere. Banen har gjennomgått mange endringer siden klubbens spede begynnelse i 1956. Grøfter er gravd på kryss og tvers ved behov uten at disse har blitt registrert på kart. Og hele tiden er det drenerør som går tette, det er ikke til å unngå. Derfor er Frode svært godt fornøyd med den nye grøftesplyemaskinen som ble kjøpt inn fra England i fjor.

- En slik maskin gjør jobben vår mye enklere og rensr bedre enn det vi klarte før, forteller Frode. Spylemaskinen sender via en slange ut en kraftig vannstråle under svært høyt trykk. Slangen føres inn i det tette røret der den problemfritt beveger seg langt inn og kan spyle både foran og bak vannstrålen. Maskinen er dessuten lett å transportere rundt på banen med traktor siden den er festet til en egen tilhenger.

Hvorfor tettes grøftene?

Overflaten på et drenerør er i utgangspunktet tett, utenom et begrenset antall åpninger (huller) som skal slippe inn vann. Men sammen med vannet kommer det også partikler av leire og silt som er for små til at filteret rundt rørene kan stoppe dem. I tillegg til de ulike partiklene siger det inn jern og humus som etter hvert danner en seig rustbrun masse når det kommer luft til. Denne massen forårsaker at rørene får mindre kapasitet til å transportere vann, og over tid bygger den seg opp utenfor utløpet av røret og videre inn i grøften. Dersom grøften i tillegg er infiltrert av tre- og planterøtter, hvilket ofte er tilfellet på vår bane, vil det før eller senere bli nærmest fullstendig tett. Vannet blir stående i røret og i jordsmonnet rundt og opptørkingen utsettes, reduseres eller stanser opp. Spyling av grøfter innebærer dermed både en opprensning av utløp og spyling av rørene.

Nysådd nurserygreen og nytt treningsfelt

Den store åpne gressflaten mellom hull åtte og atten ble sådd til tidlig i høst, og allerede nå stikker det grønne gresstrå opp av sanden. Her kan det om et års tid hentes ny greentorv til bruk på banen, og feltet kan gjerne også fungere som treningsgreen. Frode forteller at det skal sås enda noen ganger slik at det etter hvert blir en god og tett gressvekst.

På andre siden av drivingrangen, mellom hull åtte og ni, har banemannskapet laget til et nytt treningsfelt etter trener Ares ønske. Dette kan bli et godt supplement for trening på kortspill og chipping.

Normalt vedlikehold for vinteren

Utenom rensing av grøfter, så blir det i vinter foretatt utbedring av dreneringen enkelte steder hvor det er mye væte. Utover det har Frode og hans mannskap

så langt ingen større utbedringsplaner på listen for vinteren. - Det er fremdeles noen teesteder som ikke har blitt oppgradert, men foreløpig er det ikke laget noen planer for å gjøre dette i vinter,

henge fingrene i av små og store oppgaver på banen, også vinterstid.

Vi ønsker Frode og banemannskapet hans en god høst og vinter!

Spylemaskinen har en egen stor vanntank, og er i anledning en tilstoppet grøft ved green seksten og teested sytten fraktet dit på tilhenger. Blir det behov for mer vann, kan det fylles på direkte fra banens vanningsanlegg. Slangen føres inn i grøften og spylingen starter. Her er det stort trykk! Frode Jørmeland (t.h.) har kontroll på slangen mens Alf Inge Bjørnsen assisterer. Bildet under viser at vannstrålen skyver bakover en typisk seig masse av humus, silt og gjørm. Spylingen fortsetter like til vannet som kommer ut ser rent ut. At det er god gjennomstrømming, sjekkes også i den andre enden av grøften.

På tide med en helsesjekk - av golfkøllene dine!

Vår pro og innehaver av proshopen, Fraser Mudie, tilbyr nå helsesjekk og tilpassing av brukte og nye golfkøller. Sammen med Gordon Gellatly har han laget et flott verksted og studio i 2. etasje i Jærhuset, hvor de gjør alle typer kontroll og målinger av golfutstyr. Med hjelp av avanserte instrumenter kan de veilede alle medlemmer med en helsesjekk av nåværende utstyr, eller med å finne det rette nye utstyret.

Gordon Gellatly (t.v.) og Fraser Mudie kan ved hjelp av en rekke avanserte instrumenter analysere både de køllene du måtte ha, eller de du måtte trenge.

- Ved bruk av den nye teknologien kan vi finne det korrekte skaftet eller den riktige vinkelen på driver eller fairway woods, sier Gordon. - Jeg har investert mye for å skaffe meg de rette måleinstrumentene og verktøyene for å kunne tilby golferne den beste analysen av det golfutstyret de måtte ha eller trenge. Alt kan sjekkes; om det måtte være driver, jernkøller, wood, hybrid, wedge eller putter. Vi kan hjelpe dere med det meste når det gjelder golfkøllene, fortsetter han.

Tok en pause fra golfen

Gordon er, som Fraser, fra Skottland, og begynte å spille golf da han var 14 år. Fire år i senere, i 1971, hadde han 1 i handicap og valgte å bli pro samme år. Han fikk jobb som assisterende golf pro ved Hazlehead GC i Aberdeen og utviklet seg etter hvert som PGA Pro Class A hvor han ble Head Pro ved Aberdeen GC i 1973. De seks årene han arbeidet der, hadde han ulike arbeidsoppgaver, deriblant å tilpasse og sette sammen golfutstyr.

I 1979 tok Gordon en pause fra golfen og valgte – som mange andre – å følge lykken som befant seg i Nordsjøen, nemlig oljen. Da han pensjonerte seg i fjor, fikk han lyst til å ta opp igjen golfen. Det var her Gordon fikk kontakt med Fraser, og etter hvert fant de ut at de hadde tatt samme PGA kurs med noen års mellomrom. En lang prat avdekket en ny mulighet: de kunne starte golfstudio og tilby medlemmene og andre golfere unike former for tilpassing.

Hvorfor gjøre "Custom Club Fitting"?

Etter å ha spilt golf en del år, husker jeg godt den tiden da proshoppen stort sett bare hadde få ulike sett i butikken og proen anbefalte køllene basert på ditt hcp. I dag finner en stadig vekk forholdsvis få ulike sett og køller i butikken, men forskjellen er at de fleste blir anbefalt å gjøre en "Custom Club Fitting". Kort fortalt kan spilleren under denne sesjonen prøve ut hodene til de ulike jernene, woodene eller driverne og få dem satt på ulike skaft. Slik finner man den optimale kombinasjonen av hode og skaft for å få ballen til å gå ønsket lengde og høyde.

Og det er jo det vi alle strever etter, å slå lengst mulig!

Ved en "Custom Club Fitting" blir man målt ved hjelp av avansert utstyr, og får vite hastigheten på sving og køllehode, hvilken vinkel køllehodet har ved balltreff, og hvor mye spinn (rotasjon) ballen får ved treffet. Hensikten med tilpasning er da å få alle disse parameterne til å oppnå en ønsket verdi. Etter utprøvingen blir resultatet sendt til produksjon ved en av kølleprodusentenes fabrikker i England.

- Vi er alle forskjellige, og dermed kan en ganske klart si at en spesifikk golfkølle ikke passer alle. Med en analyse av din sving kan vi med de ulike parameterne finne den golfkøllen som passer deg best, forteller Gordon.

Her er et lite utvalg måleutstyr for bl.a. loft

Mer avansert måleutstyr

I tillegg til mye annet utstyr har Gordon investert i en Trackman, et ganske avansert stykke utstyr for å måle det meste i golfsvingen.

Spillere som har prøvd simulatoren i Skagen-huset, har kanskje sett en liten oransje boks som står bak. Det er måleinstrumentet som er tilkoblet en datamaskin for å gjengi de ulike parameterne fra et golfslag. Gordon viser også en utskrift fra et annet måleinstrument som henger på veggen. - Dette er bilder fra en putte-analyse, sier han. Med begeistring.

Loft, Lie, bounce, flex....

-Det er mange faktorer å ta hensyn til når det gjelder golfutstyret, og over tid vil noen av egenskapene endre seg, forteller Gordon. - Vi har utstyr hvor vi måler og justerer etter behov. Loft - vinkelen på køllehodet - kan endre seg over tid.

Derfor er det viktig at dette er korrekt til enhver tid. Vi har også utstyr til å skifte skaft dersom det er behov.

Det er tydelig at de to har stor kunnskap om golfutstyr, og hvordan det kan og skal være tilpasset den enkelte golfspiller.

Flere av oss kan ha nytte av å gjøre et besøk og foreta en helsesjekk av golfkøllene. Og hvem vet; kanskje vi kan få de ekstra meterne vi ønsker, få ballen ut av sanden eller klare de vanskelige puttene for én gangs skyld. Vi kan i hvert fall ikke skylde på utstyret hvis det ikke går!

Ta gjerne en titt på nettsiden til Gordon og Fraser: www.customclubfit.com

Sjåførens førstevalg

Nyttkjøretøy

Splitter nye VW Transporter og VW Caddy setter sikkerhet og økonomi i førersetet. Nye drivstoffgjerrige motorer og intelligente sikkerhetssystemer gjør Volkswagen varebiler til trygge arbeidsplasser.

Som profesjonell kunde får du nå også tilbud om Volkswagen Møller Biladministrasjon. Med en lokal kontaktperson som kjenner din organisasjon, kan vi levere et komplett og forutsigbart bilhold. Vi tar oss av alt inklusiv finansiering, forsikring, service, bompenger og alt det andre som skaper merarbeid.

Velkommen til Møller Bil.

Ny Caddy og Caddy Maxi

Ny Transporter

Møller Bil Stavanger

Forus, tlf: 24 03 40 00

Får vi presentere: Kim Sem-Henriksen, vår nye markedssjef

Følgende "tørre" melding ble lagt ut på nettet: " Vi kan nå meddele at Kim Sem-Henriksen har signert arbeidskontrakt med SGK som ny markedssjef. Det var 28 gode søkere til stillingen." Meldingen pirret øyeblikkelig nysgjerrigheten. Hvem er nå denne karen og hva er det som har gjort ham kvalifisert til en så viktig stilling i klubben vår?

Kim kom rett fra jobben i ONS til avtalt møte en tirsdags ettermiddag i september, og inntok gjennom intervjuet en varm bagett som substitutt for middag den dagen. Det ble mest snakk og lite spising. Vår nye markedssjef er 1985-modell, født 30. desember og fyller dermed 31 år i år. Egentlig er han en hockey-gutt, men siden han konverterte til golf i 14-års alderen, har han allerede rukket å spille golf mer enn halvparten av livet sitt. Som så mange andre begynte han å spille sammen med faren og senere også sammen med kamerater. Noe han fremdeles gjør, både med far og kamerater.

- Det gikk ganske lett for meg. Med både god ballfølelse og køllefølelse fra hockey-en spilte jeg meg ned til 13-14 i handicap uten noen form for instruksjon. Men vi spilte utrolig mye. På fridager og i helgene var kameratgjengen ofte på banen tidlig om morgenen, spilte en runde, så spiste vi nistepakken og så tok vi en runde til, sier han.

I Perth: ned i handicap, opp i lærdom

Etter å ha fullført en bachelorgrad i markedsføring ved BI flyttet han i 2009 til Perth i Australia og Curtin University for å ta en mastergrad i samme emne.

- Jeg oppdaget allerede en av de første dagene at like ved siden av campus lå det en 27-hulls golfbane. Jeg var ikke sen med å undersøke om "fattige" studenter hadde muligheter til å spille på banen. Og det hadde vi. Universitetet hadde tre lag, A, B og C, som spilte i hver sin liga, og jeg fikk anledning til å prøvespille for C-laget. Det innebar at jeg for første gang fikk instruksjon og begynte med bevisst trening. Og det gjorde underverker med handicappet som raste nedover mot 1,0 slik at jeg avanserte til A-laget. I ligaen spilte vi individuelt og lag mot seks andre universiteter i Western Australia.

- Konkurransesjef ble en ny dimensjon for meg, sier han. Og med det fulgte en stor interesse for de mange små detaljene som er så viktige i golf; gress på fairway og green, loft, køllevvalg og hva det måtte være for å gjøre det rette valget.

Da har vi klarlagt kvalifikasjonene hans. Han kom hjem fra Australia med Mastergrad i markedsføring og 1,0 i handicap. Selv om handicapet hans har sklidd litt oppover siden den gang, har vi fått en markedsjef med de aller beste kvalifikasjoner.

For tidlig for programmerklæring

- Og hva har du tenkt å gjøre når du starter i stillingen senere i høst? - Jeg har ikke tenkt å komme med en programmerklæring her i dag. Til det kjenner jeg klubben for lite fra innsiden. Det er imponerende å se hva klubben har fått til gjennom mange år. Etter min mening er SGK en av de desidert beste i Norge, og den som kommer nærmest en ekte engelsk country club i kvalitet, sier han og legger til: og da tenker jeg ikke bare på selve golfbanen og parkanlegget, men på alle bygningene, restaurant og pro-shop. På helheten.

- Min hovedoppgave vil fra starten av bli å sette meg inn i hvordan klubben fungerer, planer og strategier, og gjøre mitt beste for å skape et godt og effektivt samarbeid med de øvrige ansatte i klubben. Det er litt interessant å konstatere at i løpet av relativt kort tid er det skjedd store endringer i klubbens administrasjon. Vi har fått ny greenkeeper, ansatt ny head-pro og altså meg som ny markedsjef. Gjennomsnittsalderen i administrasjonen har også sunket betraktelig. Kanskje vi som er nye i administrasjonssammenheng, men likevel med lang erfaring fra klubben, kan bringe med oss nye ideer, nye måter å gjøre ting på, men likevel godt forankret i klubbens DNA.

Medlemmenes ønsker

- Men hva vil medlemmene? Jeg er opptatt av at klubben utvikler seg i tråd med medlemmenes ønsker. Jeg ser fram til i min nye jobb å møte medlemmene på og utenfor banen og diskutere innspill og utspill. Formelt sett skal vi diskutere strategi for årene 2017 til 2020 på årsmøtet i januar/februar. Det ser jeg fram til.

Men i tillegg vil jeg legge vekt på nær dialog med så mange medlemmer som mulig. Sist, men ikke minst, salg og inntekter vil være retningsgivende for ambisjonsnivået i klubben. Det blir mitt hovedansvar. Jeg gleder meg til å ta fatt på oppgavene og til samarbeidet med de øvrige i administrasjonen, med styret og medlemmene i de mange komiteene.

- Vi snakkes, sier han avslutningsvis. Og det tviler vi ikke på. Kim er en likandes kar som snakker som en foss, liker å treffe

folk og har beina solid plantet på bakken. Mange kommer til å glede seg over å komme i nærkontakt med ham.

Restene av bagetten er nå kald. Kim spiser langsomt resten, har fått sagt nok for øyeblikket, og vi er begge fornøyde.

Tilslutt, for alle som måtte lure: han er samboer med Anne Karen og de ønsker og håper å bosette seg i nærheten av golfbanen i fremtiden.

Nå kan du vinne en Volkswagen Passat GTE på
7,6 sekunder.

Bli med på GTE.no

Passat GTE gjør i GTE modus unna 0-100 på 7,6 sekunder. Nå kan du faktisk vinne en Passat GTE like raskt. Stopper du klokken på akkurat 7,6 sekunder, kan du vinne bilen! Prøvekjører du den hos oss, øker du i tillegg vinner sjansene betraktelig. Velkommen til en morsom spill- og kjøreepplevelse!

Volkswagen. Innovasjoner du har bruk for.

Drivstofforbruk blønder kjøring: 1,7 l/100km. CO₂-utslipp: 39 g/km.

Møller Bil Stavanger

Forus, tlf: 24 03 40 00

Forslag til Røffen:

Fritt fram for ideer: Nå som både bane og bygninger er i topp stand, kommer naturlig nok medlemmer med ideer til ytterligere forbedringer. Vi i Røffen-redaksjonen tar mer enn gjerne imot ideer for å formidle, og invitere til diskusjon og vurdering slik at administrasjon og styre kan avgjøre om saken er verd å følge opp.

Tid til å plante et tuntre?

Nå har vi et tun. Det nye aktivitetshuset snakker tilsvarende tradisjonsrike og hederskronte bygningsdialekt som det historiske Jærhuset, i sin tid en gave fra klubbfadder Alf Gowart-Olsen. Kanskje er det da en idé å utstyre tunet med et vakkert og naturlig midtpunkt, et tuntre? Da synliggjør vi det enestående ved bygningsmassen vi nå har og understreker tilhørigheten i det lokale.

AV NINA TJOMSLAND

Tuntreet står for det samlende, trygge og varige i eiendommer som går i arv og blir godt forvaltet. Det signaliserer noe stolt og trygt, en viktig tilhørighet.

Fra gammelt av var tuntreet hellig. Troen var at så lenge ingen skadet det med skarp redskap, ville treet verne mot ulykker. Folket ofret gjerne til det til jul, og ennå kan vel noen av oss huske at det ble båret ut julegrøt til nissen, kanskje både på låven og ved tuntreet. Vår klubb hadde i sin tid en tradisjon med «nissegolf» i romjulen. Hvis vi lot den gjenoppstå og feiret turneringen med risengrynsgrot, kunne det kanskje bli med et nikk til tuntreet også?

Plassen for et tuntre er gitt, på området som nå er blitt et tun, et omsluttet uterom. Den er allerede fin og rund og omgitt med steinkant. Der står nå søylen med navnene på hovedsponsorer. Denne listen må selvfølgelig ha en hedersplass – men kunne den kanskje for eksempel stå på en sylinder rundt en ung og frodig trestamme, og attpåtil verne den mot vintersultent vilt? Et alternativ kunne vel være å ha også denne listen på ytterveggen til Sagenhuset. Utvalget av vakre og velegnede tresorter er enormt. Da tanken slo meg, så jeg først for meg en hengebjørk, kanskje av den edle sorten med takkete blad. Eller kanskje en japansk blodlønn: bare tenk hvor flott det ville være, midt mellom grønne trær på alle kanter!

Da er forslaget lansert – og åpent for meningsbryting. For ganske få generasjoner siden hadde de aller fleste norske slekter tilhørighet til gård. Kanskje kunne det være interessant å kjenne litt etter, hva du selv tenker om dette?

Benk ved damete 3

På travle dager blir det svært ofte kø og ventetid for å slå ut på hull 3. Her kunne det virkelig gjøre seg med en benk ved det nye dameteestedet, foreslår Åse Ommundsen.

Poser til å plukke søppel i

Selv om det i år har vært mindre søppel på banen, skal det godt gjøres å gå en runde uten å se tomflasker og innpakningspapir og plast. For å inspirere flere av oss til å plukke opp og holde anlegget slik vi vel alle egentlig liker å ha det, kunne det gjøre seg med et stativ med små søppelposer ved startboden, og en oppfordring til å ta med pose og hjelpe til å rydde, sier Rasmus Åsland. Et slikt opplegg ville ha dobbel funksjon: både en vennlig oppfordring til å plukke opp, pluss en påminner om hvor unødvendig og uhensynsfullt det er å grise til banen.

Toalett

Det ville være en stor fordel å få et toalett ute på banen, mener Signe Marie Lütcherath Midbø. Slike småhus med hjerte på døren, til kvikk stikk-innom, har trolig de fleste av oss opplevd – og takknemlig brukt – når vi har spilt på baner i inn- og utland. Ett av de fjerneste «hjørnene» på banen ville gi seg selv: området mellom greenene på 4 og 12 og teestedene på 5, 6, 13 og 17 er jo det rene knutepunkt, ifølge Signe.

NATUR PÅ BANEN

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Her kommer noen nye arter i vår serie "Natur på banen". Vi vil også oppfordre alle som er ute og spiller om å legge merke til naturen på banen. Den er rik og kan by på mange gleder og overraskelser for alle som har øynene med seg, og den kommer i mange former (og farger).

Til glede – og litt til plage

Bestanden av rådyr (*Capreolus capreolus*) i Norge har siden ca 1900 hatt en sterk økning, så også i vår region. Det er lenge siden rådyr var en sjeldenhet, og i områdene rundt Litle og Store Stokkavatn er det et ganske vanlig syn, til og med på golfbanen. Men da må du være tidlig – eller sent ute – for de våger seg normalt ikke ut på banen i beste spilletid. Rådyrgeita (hunnen) får 1–3 kalver fra midten av mai til begynnelsen av juni. Finner du en slik rådyrkalv som ligger og trykker i høyt gress, skal du bare rolig forlate stedet. Mora er som oftest ikke langt unna, og hun vet garantert hvor kalven ligger. Allerede i 2. leveår blir både hunnen og hannen kjønnsmodne, og det, i tillegg til at de ikke har noen naturlige fiender i vårt område, kan nok være forklaringen på bestandsøkningen. Men en del rådyr blir påkjørt, og det blir også jaktet på dyret i enkelte områder i regionen vår. Rådyr kan gjøre stor skade på åkre og i hager, og det kan være en viss fare for at den bidrar til utbredelse av flått, i likhet med fugler og småkryp som ellers lever her.

Majestetisk og totalfredet

Knoppsvanen (*Cygnus olor*) er en stor andefugl som opprinnelig stammer fra steppesområdene i Asia. Den er et vanlig syn i de fleste bynære vann, men lever fint også i sjø. Svanen har et oransjerødt nebb og en karakteristisk svart knopp i pannen. Denne knoppen er størst hos hannen og skiller de ellers like kjønnene. Svaner lever av planteføde som vannplanter og gress, og den lange halsen er svært praktisk når den skal finne mat under vann. Kosten kan varieres med frosk, insekter og små fisk. Knoppsvanene kan bli ganske tamme, spesielt i parker der de blir matet og det ferdes mye folk. De eksemplarene vi treffer på ved greenen ved treen, viser ofte ved hvesing og løfting av vinger at de ikke ønsker nærkontakt med oss golfere. Spesielt når de har unger på slep viser knoppsvanen tydelig at du ikke skal komme for nær. Svaneparene holder sammen livet ut, og de er sammen om reirbyggingen og passing av unger. Knoppsvaner er totalfredet i Norge.

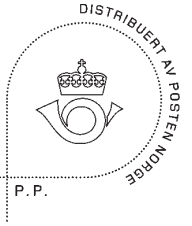
Aggresiv og uønsket hagerømling

Parkslirekne (*Fallopia japonica*) er en mye brukt hageplante som opprinnelig ble innført fra Øst-Asia. Ikke alle er klar over at den (og beslektede -slireknearter) er **svartlistet**, dvs. arter som bør utryddes. Grunn: Den har et enormt spredningspotensiale, og er i tillegg svært vanskelig å bli kvitt. Den kan lett fortrenge andre stedegne arter, og blir gjerne 1–2 m høy. Parkslirekne er ennå ikke noe problem på vår bane (der den har klatret over hagegjerdet ved syven), men rundt Store- og Litle Stokkavatnet har den etablert seg flere steder langs turveien. Det krever store ressurser å bekjempe denne invaderende planten. Om høsten vil den blomstre med klaser av små hvite blomster (se innfelt bilde). Har du den i hagen din, ikke legg den i komposten, men kast den heller i dunken for restavfall, da bare små stengelbiter er nok til at den sprer seg. Godt råd: Ikke plant denne i hagen din, du blir aldri kvitt den!

B

NORGE

P. P.

Rutinerte arrangører

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)
OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Var dere i turneringskomiteen innerst inne litt lettet da det endte med sølv til våre gutter i Junior Lag-NM i år, etter en hårreisende spennende innsjutt? Å stå som arrangør er en stor og komplisert oppgave, for å si det mildt? Komiteleder Nina Middelthon ler: - Ja, på ett vis kan du si det. Lag-NM er spesielt krevende, av mange grunner.

- Det at turneringen går på ukedager, gjør det selvfølgelig vanskelig å få nok frivillige hjelpere. Men vi var takknemlig for at vi virkelig fikk fylt listene. Vi måtte være fleksible og sette opp vakter fra to til åtte timer, og med en del improvisering gikk det jo bra. Forbundets turneringsleder Gerd Solerød kjenner oss godt etter å ha vært ansvarlig her flere ganger, og hadde igjen gjort et fantastisk forarbeid. Uten henne ville vi ha hatt problemer: trekningene for dag 1 og dag 2 er forholdsvis greie, men dag tre, når gruppene må settes sammen etter både resultater og flettes, er virkelig krevende.

GERD SOLERØD, NGF

Blåste nesten bort

- Turneringsledelsen var redd for vinden, og selv om Leif Surdal og jeg understreket at

vi aldri har måttet avlyse spill på grunn av vind, var vi inne på allslags ideer, som for eksempel å bruke skjerm. Men vi klarte oss jo, til og med uten forsinkelser. Og så fungerte det veldig bra med restauranten, sier Nina: det hjelper å ha gode fasiliteter!

Tilbakemeldingene har vært ytterst positive. Kapteinen på vinnerlaget fra Bærum holdt en varm takketales under premieutdelingen, og dommerne fra forbundet rapporterte at de var veldig fornøyd – utenom én liten hendelse som de måtte gripe fatt i, hadde de ingen ting å utsette på spillerne.

Tidlig i september hadde turneringskomiteen en god bit igjen før de kunne lene seg tilbake: etter klubbmesterskapet kom Hydrawell Open fulgt av Rogaland Region Tour og avslutningen på Rogaland Dametour. Slutten av turneringslisten, som omfatter Proshop Invitational, er en rik tradisjon med røtter mange tiår tilbake, da Raymond Lees pleide å sette opp

en bag som premie før han reiste tilbake til England for vinteren.

- og så snødde det litt

Sesongen fikk jo en energisk innledning, med full bane til Titleist Tour i april og mer enn 100 deltakere i Vårsprettene noen uker senere. I turneringskomiteens øyne har vi tross alt vært heldig med været, selv om det var steinkaldt og til og med snødde litt en formiddag under Titleist.

- Og banen var i flott stand til KM, trass i at det var søkkvåt, sier Nina. - Greenene er supre, og det er vel det viktigste av alt. Hun understreker hvor viktig det er at turneringskomiteen er så stor og omfatter så mange medlemmer med ulike ferdigheter, og at de er gode til å dele på alle oppgavene.

Helt til slutt kommer hun med nok en glede: - Det har også vært oppgang for medal denne sesongen!

Det var bare nervepirrende tre slag som skilte gullvinner Bærum GK og sølvplassen til SGK (776 mot 779). Flott innsats! Fra h. trener Are Friestad, Ruben Pettersen, Petter Songe Møller, Jens Mathias Arnesen, Tomas Helgø og Lars Vassbø. **Takk til alle de frivillige som la alt så godt til rette for spillere og dommere.**

